

אבל בימות החמה — מותר. ואין גוזרין ימות החמה — אטו ימות הגשמים (150).

רחין עמו דווקא באמבטי גדולה.

ומזיע עמו אף באמבטי קטנה. שמאחר שאינו אלא מזיע, אין הוא נהנה מזה שחבירו עמו.

אבל מיכב עמו על המטה,

ואוכל עמו על השולחן, אבל לא מן התמחוי.

אבל אוכל הוא מן התמחוי החוזר.

אמר רבי יוסי בר חנינא: מן התמחוי החוזר לבעל הבית.

מתניתין:

לא יאכל עמו מן האכוס שלפני הפועלים [קערה גדולה, ונקראת אכוס מפני שמתוך שהם עמלים — אוכלים הרבה, ואובסין אותם ככהמות], לפי שאם אחד מהם אוכל מעט, נמצא מהנה את חברו.

ולא יעשה עמו באומן. דהיינו, שדרך עובדי אדמה לחפור שורות שורות. ואסור למודר

אבל לא אוכל עמו מן התמחוי, דהיינו, שנותנין לשניהם לאכול מקערה אחת. משום שאם האחד אוכל מעט והשני הרבה, נמצא שמהנהו (148).

אבל אוכל הוא עמו מן התמחוי החוזר לבעל הבית. דהיינו, שנותנין להם קערה גדולה כל כך שאינם יכולים לאכול את כולה, ומותרת חוזר לבעלים (149), שבכהאי גוונא אין אחד נהנה מחבירו.

גמרא:

תניא: לא ירחין עמו באמבטי, ולא ישן עמו במטה, בין כשהיא גדולה ובין כשהיא קטנה, דברי רבי מאיר.

וטעמו, משום שגוזרין שאם נתיר לו לישן עמו במיטה גדולה — יבוא לישן עמו גם בקטנה. ואף בימות החמה אוסר רבי מאיר, משום שגוזרין שאם נתיר בימות החמה — יבואו להתיר אף בימות הגשמים.

רבי יהודה אומר: במיטה גדולה מותר לישן עמו אף בימות הגשמים, ואין גוזרין גדולה אטו קטנה.

ואילו במיטה קטנה, בימות הגשמים אסור,

לבעל הבית, וממלא אותה עד שיאכלו כל שבעם. נמצא שאינו מהנה את חברו, שהרי בכל מקרה נותנים להם כל שבעם.

150. ומכאן מוכח שרבי יהודה של משנתינו, בא לפרש את דברי תנא קמא, ולא לחלוק עליו. שאם הוא חולק עליו, אם כן מני תנא דמתניתין? לא רבי מאיר ולא רבי יהודה! ר"ן.

המדיר חתיכה אחת טובה ולא יאכל אותה — כדי שיאכל אותה המודר, או יקרב אותה לפניו, ונמצא מהנהו.

148. כך כתב הר"ן. והריטב"א כתב, דחיישינן שמא ירבו בשביל המדיר, ונמצא מהנהו.

149. כך פירש הר"ן. והרא"ש פירש, דהיינו שלאחר שאכלו מה שבקערה, מחזירין אותה